

Parohia Mărtișor

Foaie de duminică

Anul II nr. 40 (41)
7 octombrie 2012

**Duminica a 20-a după Rusalii
(Învierea fiului văduvei
din Nain)**

*”Și după aceea, S-a dus într-o cetate numită Nain și cu El împreună mergeau ucenicii Lui și multă mulțime.
Iar când S-a apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, și mulțime mare din cetate era cu ea. Și, văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: **Nu plânge!** Și apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: **Tinere, ție îți zic, scoală-te.** Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.”*

(Luca 7, 11-16)

Noi suntem obișnuiți să cultivăm în noi moartea, adică lucrurile trecătoare, așa cum a făcut probabil și acest tânăr: a cultivat în el lucrurile cele muritoare, cele care se iau de la noi odată cu trecerea din această viață. [...] Orice am face noi pe pământ se ia de la noi, și drumul este spre cimitir. Dar atunci când lumina care ne conduce este Hristos, când ne iese în cale, să nu-L pierdem. Să nu-L pierdem tineri fiind, pentru că ceea ce trupul cere de la noi în tinerețe, și toată viața, nu sunt cele ale duhului, ci cele ale trupului. [...] Învierea este și a noastră. Noi n-am murit, bineînțeles; și dacă vedem tineri în jurul nostru murind, vorbim de întâmplări, doar. [...] Noi avem impresia că cei care mor, mor doar pentru ei, pentru că așa trebuie să se întâmple. Nu mor numai pentru ei: mor ca să ne spună și nouă că nu suntem veșnici, că ceea ce trăim acum este provizoriu, că pentru a vedea în această viață, și a nu rămâne în orbire, trebuie să căutăm altceva. Și atunci când l-am găsit, *să aprofundăm*, să mergem pe fir până ne vom vedea față către față cu cel care este Adevărul, cu Hristos.

Noi renunțăm foarte repede, avem impresia că atunci când găsim puțină credință – și cu toții suntem la fel – nu vorbesc acum de alții, ci de noi, cei care suntem acum aici: avem impresia că totul este făcut. *Suntem căldicei și ne compromitem în acest căldicel toată viața noastră.* Ne place să rămânem așa, *între* credință și necredință, între faptă bună și faptă rea, între ceea ce vedem și ceea ce nu vedem, fără să facem un pas înainte, *spunând că acum avem altceva de făcut.* Și este adevărat; este starea noastră, o stare de lăncezeală, de acedie, cum o numesc Părinții – atunci când neputința sufletului se manifestă.

Dar *să nu rămânem acolo*, să strigăm către Dumnezeu, pentru că în fiecare moment din viața noastră ne vom întâlni cu moartea, indiferent că suntem tineri sau vârstnici. Dar ne vom întâlni tineri fiind cu moartea sufletească. Hristos iese înaintea noastră, dar are nevoie de rugăciunea mamei, are nevoie de rugăciunea părinților, de credința lor, dacă a noastră este slabă, sau de credința noastră dacă a părinților noștri este slabă. Spunem doar la cununie, dar este valabil oricând și oriunde: *rugăciunea părinților întărește temelii casei copiilor lor.*

IPS Iosif Pop - mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale (<http://www.razbointrucuvant.ro/2007>)

Mântuitorul — ca regulă generală - n-a intervenit în destinul oamenilor. Acesta a fost rânduit de Dumnezeu să-și aibă ciclul său: nasterea, viața cu împlinirile ei, și moartea ca un sfârșit firesc al vieții. Mântuitorul a lăsat ca acest sfârșit firesc rânduit de Dumnezeu să rămână, să se desfășoare așa cum a fost el rânduit de la început. Aceste câteva intervenții împotriva morții le-a făcut, cum am arătat în acest caz, întotdeauna cu un anume scop. Altfel, moartea rămâne, după cum spune Sfântul Pavel, "ultimul dintre vrăjmasii care va fi doborât" (I Cor. 15, 26), dar aceasta se va întâmpla la învierea mortilor. Atunci moartea va fi doborâtă definitiv. [...]

Al doilea lucru asupra căruia propun să ne întoarcem o clipă e frica, teama ce i-a cuprins pe toți la vederea minunii. Si altădată, cum spuneam, întâlnirile cu Iisus provocau teamă, provocau un fel de "frică și cutremur". Să ne amintim că atunci când s-a întâlnit, cu îndrăcitul din Gadara, și când i-a trimis în porci pe demonii din el, și porcii s-au aruncat în mare, toți s-au spăimântat, iar când au venit sătenii, *"L-au rugat să plece din tinutul lor"* (Marcu 5, 15, 17). Pur și simplu. [...]

Dar textul Evangheliei de astăzi are la urmă câteva cuvinte care sunt de fapt cheia întregii probleme. Ele dezvăluie **sensul fricii**. Iată ce spune evanghelistul Luca: *"Atunci i-a luat pe toți și slăveau pe Dumnezeu"* (Luca 7, 16). Va să zică **nu e vorba de o frică oarecare**, de o frică la dimensiunea omenească, ci este **starea de recunoaștere a lui Dumnezeu**. "Slăveau pe Dumnezeu", înseamnă că **recunoșteau în fapta pe care o făcuse Iisus, pe Dumnezeu**. Oare, oricare dintre noi, în fața unei astfel de situații, n-ar trăi un sentiment asemănător? N-ar trăi o emoție în care frica și cutremurul ar fi urmate exact de ceea ce li s-a întâmplat și aceluia, adică slăvirea lui Dumnezeu?

IPS Antonie Pământăleală
<http://www.crestinortodox.ro>

„Oamenii fug, cât pot mai mult de fiorul cunoașterii – a unei cunoașteri de ei înșiși în relație cu Dumnezeu, în relație cu nemurirea sufletului, în relație cu binele și cu răul. Cu un cuvânt, fug până la moarte de orice cunoaștere existențială. Astfel, ceea ce nu cunosc ei, fiind stăpâniți de o lege biologică, li se pare că nu există de fapt și dorm vremea vieții pământești pe urechea aceea.”

Părintele Arsenie Boca – "O sinteză a gândirii Părintelui Arsenie în 800 de capete"

ANUNT: Cine dorește să doneze o strană din lemn sculptat să se adreseze pentru înscriere și detalii părintelui Dragoș Marineață. Prețul aproximativ este de 700 lei/ strană.

“ Dacă veti avea răbdare în necazuri, să stiti că veti avea și Duhul Sfânt. Dacă veti avea și puterea de a multumi în necazuri, atunci strălucește Duhul Sfânt în voi și să stiti că nu-i cu neputință . Când cineva nu e liber de păcat, să nu dea vina pe altcineva. Să nu pună vină nici pe stat și nici pe împrejurări, ci pe sine însuși, pe lipsa tăriei sale în credință, pe lipsa dragostei sale față de Dumnezeu. Că întotdeauna cei ce au trăit în păcat au dat vina pe alții. Acestia-s mereu cu cârteala pe buze. A-ti fi viața mai curată, a te elibera de pacat, o poti face în orice vreme. Nu te opreste nimeni, crestine, sa te faci mai bun, mai curat, mai cuminte și mai cu minte ! Deci, nu intarzia ! ”

“Lipiți-vă inima de lucrul lui Dumnezeu căci zice Domnul: *“cheamă-mă pe mine în ziua necazului tău și te voi ajuta”*. Nu mai chemați pe dracul, pe bată-l Crucea, căci dacă tot pe el îl chemați el vă va ajuta și el vă va aduce risipă și moarte. Deci lipiți-vă de cele ale lui Dumnezeu. Și chiar de vă trimite necazuri, apoi vi le trimite cu rost. Și de-ndată ce veți mărturisi păcatul tău, Domnul va ridica pedeapsa păcatului tău. Și chiar de vor mai veni necazuri asupra ta tu nu le vei mai socoti necazuri, ci mila lui Dumnezeu cu tine și așa vei ieși biruitor asupra lor. De aceea rugați-vă pentru cei care vă blestemă. Și asta stă scris! Căci lucru bun fac dar nu vedeți voi.”

Părintele Arsenie Boca

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a XIII-a)

Liturghia catehumenilor (a celor ce se pregătesc de botez) -- Ectenia celor chemați

Această ectenie, se adresează celor nebotezați, care deși au primit adevărul de credință al Bisericii, au făcut aceasta doar la nivel intelectual, fără a fi mădulare vii ale acesteia. În privința conținutului, ectenia este foarte importantă, întrucât surprinde câteva aspecte dogmatice privitoare la rânduiala catehumenatului și la Taina Sfântului Botez. La început, cei chemați sunt îndemnați la rugăciune. Apoi sunt pomeniți cei credincioși, cei ce sunt deja membrii ai Bisericii: **“Cei credincioși pentru cei chemați să ne rugăm, ca Domnul să-i miluiască pe dânșii. Să-i învețe cuvântul adevărului. Să le descopere Evanghelia dreptății. Să-i unească cu Sfânta Sa sobornicească și apostolească Biserică”**. Această cerere a ecteniei nu face altceva decât să exprime deplina comuniune, comuniune ce se exprimă nu numai în legătură cu cei botezați, ci și cu cei ce intenționează să facă acest lucru.

Este rugăciunea celor credincioși pentru convertirea și mântuirea tuturor celor ce au cunoștință de “Cuvântul Vieții”.

Continuând ectenia, preotul zice: *“cei chemați, capetele voastre Domnului să le plecați”*. Gestul acesta al plecării capetelor e gestul prin care se manifestă conștiința că cel chemat are trebuință de darurile de sus ale lui Dumnezeu și că în parte, nu e nici el în afară cu totul de mila lui Dumnezeu și de împărtășirea de darurile Lui, chiar dacă nu este încă botezat.”

Rugăciunea plecării capetelor celor chemați, după ce exprimă din nou lucrarea mântuirii neamului omenesc prin jertfa lui Iisus Hristos, cere lui Dumnezeu: **“caută spre robii tăi cei chemați și-i învrednicește pe dânșii, la vremea potrivită la baia nașterii celei de-a doua, de iertarea păcatelor și de veșmântul nestrăicării, unește-i pe dânșii cu Biserica Ta și numără-i pe dânșii cu turma Ta cea aleasă”**.

Rugăciunea aceasta exprimă o adevărată teologie a Botezului. Taina Sfântului Botez apare ca naștere de-a doua, conform cuvintelor Mântuitorul (Ioan 5, 16), aducând după sine ca primă consecință ștergerea păcatelor, atât a celui strămoșesc cât și a celor personale. **Botezul ne face făpturi noi, ne îmbracă în “veșmântul nestrăicării” și ne dă dreptul de a deveni membrii ai Bisericii**. Ectenia se încheie cu expedierea din Biserică a celor chemați, pentru că de acum înainte se va desfășura “Taina celor credincioși”: **“catehumenii sunt trimiși și credincioșii reținuți**, căci acest moment descoperă sfârșitul veacurilor. Cel ce rămâne, se pregătește pentru prezentarea la judecată”

Dicționar: **CATEHUMEN** :Persoană adultă ce se pregătește pentru primirea botezului (în creștinismul primar).

Nebiruita armă

de Vasile Voiculescu

*În van luptam cu sabia mea slabă,
Mă răpunea dușmanul nempăcat,
Când Te-am chemat în ajutor și-n grabă
Nebiruita-Ți armă Tu mi-ai dat.*

*Pot tăbări de-acum asupra-mi zbirii:
Lăsându-mi, Doamne, cuget pur de prunc
Mi-ai prins în mână praștia iubirii
Ca în vrăjmas cu inima s-arunc.*

Programul săptămânii 7 octombrie 2012 – 14 octombrie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	07 octombrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Învierea fiului văduvei din Nain)
Duminică	07 octombrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză
Luni	08 octombrie	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri	10 octombrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei
Vineri	12 octombrie	9 - 11 - Taina Sfântului MASLU
Vineri	12 octombrie	18 - 19 - Slujba acatistului
Sâmbătă	13 octombrie	8 - 12 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	13 octombrie	17 - 19 - Vecernia Duminicii a 21-a după Rusalii și acatistul Sf.Cuv.Parascheva
Duminică	14 octombrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pilda semănătorului și Sf.Cuv.Parascheva)
Duminică	14 octombrie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză